

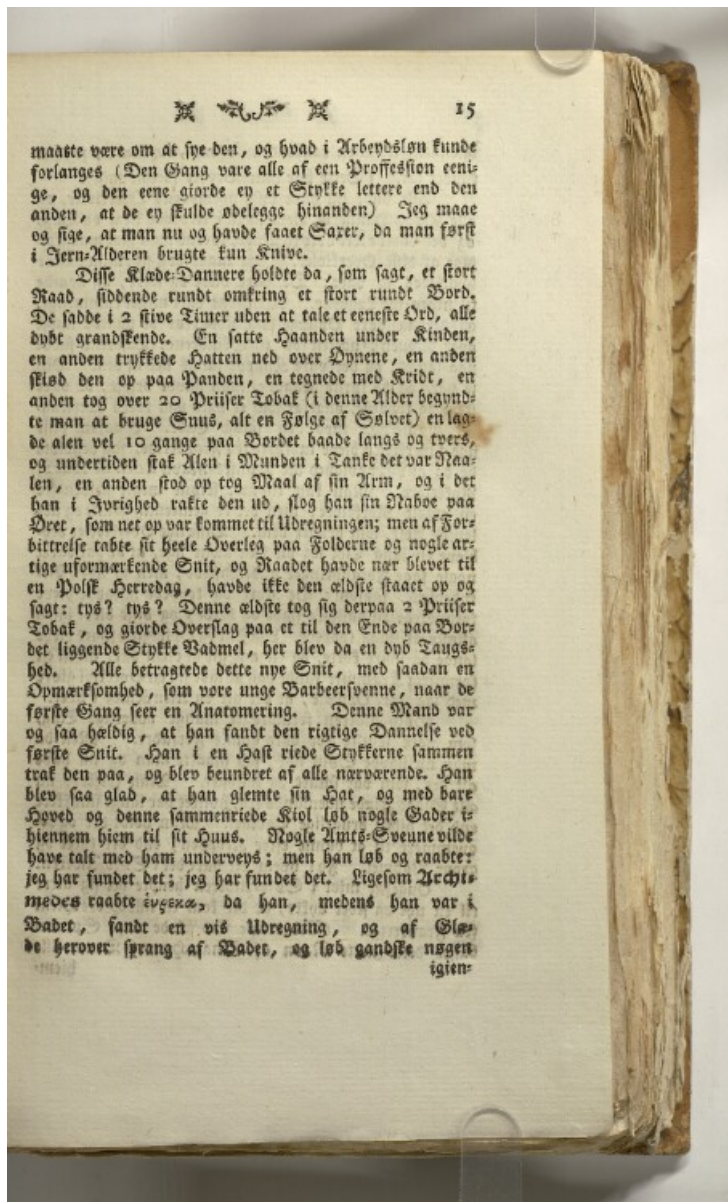
Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 15. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p15_bZONE1447092/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

maakte være om at sje den, og hvad i Arbejdsløse kunde forlanges (Den Gang vare alle af een Profession eenige, og den ene gjorde ey et Stykke lettere end den anden, at de ey skulde ødelegge hinanden) Jeg maade og sige, at man nu og havde faaet Saxer, da man først i Jern-Ålderen brugte kun Knive.

Disse Klæde-Dannere holdte da, som sagt, et stort Raad, siddende rundt omkring et stort rundt Bord. De sadde i 2 stive Timer uden at tale et eneste Ord, alle dybt grandfænde. En satte Haanden under Kinden, en anden trykkede Hatten ned over Øynene, en anden skød den op paa Panden, en tegnede med Kredt, en anden tog over 20 Priiser Tobak (i denne Ålter begyndte man at bruge Snuus, alt en Folge af Sølv) en lagde alen vel 10 gange paa Borden baade langs og tværs, og undertiden stak Alen i Munden i Tanke det var Naalen, en anden stod op og tog Maal af sin Arm, og i det han i Jvrighed rakte den ud, slog han sin Nabe paa Dreer, som net op var kommet til Udregningen; men af Fortvælselse tabte sit heele Overleg paa Gølberne og nogle artige uformærkende Snit, og Raadet havde nær blevet til en Polsk Herredag, havde ikke den ældste staaet op og sagt: tys? tys? Denne ældste tog sig derpaa 2 Priiser Tobak, og gjorde Overlag paa et til den Ende paa Borden liggende Stykke Vadmel, her blev da en dyb Tausghed. Alle betragtede dette nye Snit, med saadan en Opmærksomhed, som vore unge Barbeersvenne, naar de første Gang seer en Anatomering. Denne Mand var og saa heldig, at han fandt den rigtige Dannelse ved første Snit. Han i en Hast riede Stykkerne sammen trak den paa, og blev beundret af alle nærværende. Han blev saa glad, at han glemte sin Hat, og med bare Hoved og denne sammenriede Riol løb nogle Gader i hiennem hjem til sit Huus. Nogle Amts-Sveene vilde have talt med ham undervejs; men han løb og raabte: jeg har fundet det; jeg har fundet det. Ligesom Herodes raabte *εὐγενεα*, da han, medens han var i Bader, fandt en vis Udregning, og af Glæde herover sprang af Bader, og løb ganske nøgen igien.